

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 27.

Tredie Session.

10de Møde.

Torsdagen den 23de October.

(Fortf.)

Mourier (fortsat): Hvorvidt det er lykkes den ærede Forslagsstiller — jeg tillader mig endnu at kalde ham saaledes, thi den egentlige Forslagsstiller er han dog ikke ophørt at være — at løse denne Opgave, og om det overhovedet er muligt, paa en nogenkunde tilfredsstillende Maade at løse den ved almindelige Lovregler, derom har jeg udførligt udtalt mig ved Sagens Behandling i den forrige Session, og skal nu ikke videre opholde mig derved. Overalt vil jeg for Dieblirket afholde mig fra, nærmere at udtale mig om dette righoldige Lovforslags almindelige Principer, da jeg tidligere i det Væsentlige har sagt, hvad jeg om Lovforslaget i dets Almindelighed havde at sige. Jeg har allerede antydet, hvormedet der ligger i dette Forslag, som vidner om Forslagsstillers Agtelse for lovlige Rettigheder. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds udtalte ganske nylig her i Salen, at han kun vilde hævde, kun vilde forfægte „velerhvervede Rettigheder“. Nu vel! naar han holder fast ved denne Grundsetning, saa vil han, som jo ikke er saameget imod en tvungen Afløsning, maaskee være mindre fjernt fra at kunne slutte sig til Forslaget med Hensyn til Reglerne for Udførelsesmaaden. Men jeg vil dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at hvis man forstaaer Udtrykket „velerhvervede Rettigheder“ saaledes, at man kun vil erkjende som velerhvervede de Rettigheder, man vil lade Andre beholde, da taber Sætningen rigtignok det Beste og Bedste af sin Betydning, og bliver da saa elastisk, saa løs, at selv saadanne Folk kunde vedkjende sig den,

som man ellers just ikke vilde regne til Eiendomsrettens ømme Benner. De specielle Forslag, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) løseligen antydede i sit tidligere Foredrag, skal jeg her ikke komme tilbage til. De vare for ubestemte og uklart henkastede, til at de for Tiden kunne egne sig til at gjøres til Gjenstand for Discussion. Jeg vil ret meget opfordre ham til, saavidt muligt, at give disse Forslag en bestemt Form og Stikkelse; thi det haaber jeg, at han, ved at lægge Haand paa Bærket, vil komme i Hu det Skjoldmærke, han har valgt sig: Agtelse for velerhvervede Rettigheder.

J. N. Hansen: Naar jeg ønsker at udtale mig angaaende forskellige af de Punkter, vi idag have hørt fremsatte af Indenrigsministeren, saa skal jeg stræbe at gjøre det saa roligt og koldt som muligt, jeg skal ikke søge at forstærke mine Ord enten ved nogen pathetisk-sentimental Tone eller ved at trumfe i Ordet, men jeg skal ganske rolig sige hvad jeg har at sige. Jeg havde troet, at vi vare komne saavidt i denne Sags Discussion, at vi ikke længere havde nødig at komme tilbage til at tale om Fæsteforholdets Beskaffenhed, men efter hvad jeg idag har hørt af Indenrigsministeren seer jeg, at det endnu ikke er overflødigt, at komme tilbage hertil. Naar man taler om Fæsteforholdet og paa det vil gjøre Anvendelse af de almindelige Eiendomsbegreber, af den Maade, hvorpaa man almindelig opfatter Begrebet „Eiendom“, saa tager man fejl, saa gjør man Noget, som man ikke er berettiget til, thi det gjaelder ikke om Fæstegodsset, hvad der gjaelder om det man almindelighed kalder Eiendom; det er en ligefrem ABC at lase, at det ikke forholder sig saaledes. Enhver anden Eiendom i Landet